

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: ۱. در کتاب ده نکته عدم پذیرش برخی اعضا توسط نفس را به اتحاد نفس و بدن مادی نسبت دادین. استاد بدنی که ما بوسیله‌ی نفس برای خود می‌سازیم با این بدن مادی که برای استكمال نفس استفاده می‌کنیم متفاوت هست؟ ما با کدام بدن در اتحاد به سر می‌بریم و برایمان می‌ماند و کدام بدن حکم کثرت را دارد؟ ۲. هرچه بالقوه‌های روح فعلیت بیشتری پیدا کند و با دوری از تعلقات و کثرت‌ها در مقام وحدت شدت بیشتری پیدا کرد، اینطور هست که از بدن هم _ به عنوان یک کثرت _ فاصله می‌گیرد. در این حالت پذیرش اجزای خارجی از بدن سخت‌تر می‌شود یا آسان‌تر؟ (آیا این صحیح هست که روحی که فعلیت بیشتری دارد نافذتر است فلذا قدرت بیشتری برای تصرف در بدن خود برای تطابق با جسم خارجی را دارد؟)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در دوره‌ی جنینی بدنی مناسب روح خود می‌سازیم و در دنیا، با همین بدن در عین آن که ابزاری است در اختیار نفس، اتحادی انضمامی پیدا می‌کنیم تا آن که آن را رها می‌نماییم و با بدنی که تجلی روح و خصوصیات روح ما است، زندگی را تا آخر ادامه می‌دهیم. آری! اگر روح در تجرد خود شدیدتر گشت، نافذتر می‌شود حتی برای بدن خود، ولی چه کنیم که در همان حال، دلش جای دیگری است و توجهی چندان به بدن نمی‌کند. موفق باشید